

Underændringsforslagene nr. 8 og 9
forkastedes med 110 stemmer mod 6.

Underændringsforslagene nr. 10 og 11
forkastedes med 110 stemmer mod 6.

Underændringsforslag nr. 12 betragtedes som
forkastet med samme stemmetal som underændringsforslag nr. 3.

Underændringsforslag nr. 13
forkastedes med 109 stemmer mod 6.

Ændringsforslaget i betænkningen om en ny affattelse af lovforslagets tekst og §§ 1—4 i det således ændrede lovforslag
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende det af *socialministeren* tilbagetagne, men af *Alfred Jensen* optagne forslag til lov om ændring i lov nr. 322 af 24. juli 1942 om kommunale beskæftigelsesudvalg.

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
nægtedes med 109 stemmer mod 6.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forlag til lov om forsvarets ordning.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3890; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 2841).

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Frode Jakobsen): Udvalget har holdt 4 møder og haft 2 samråd med forsvarsministeren. Desuden har udvalget stillet en række skriftlige spørgsmål til ministeren; disse spørgsmål og ministerens svar er optrykt som bilag til betænkningen. Udvalget har indhentet flyvevåbnets syn på

spørgsmålet enhedskommando gennem de flyvesagkyndige, som er tilforordnet forsvarskommissionen. Af hærens og flådens tilfornede i forsvarskommissionen har man mundtlig hørt hærens og flådens mening om det samme problem. Det er nemlig ganske særligt spørgsmålet enhedskommando, der har stået i centrum for udvalgets behandling. Spørgsmålet blev allerede fremdraget ved første behandling her i tinget især af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen. Man har overvejet fordele og ulemper ved en enhedskommando, og det har været indlysende, at den store fordel er det større beredskab, det vil betyde for vort land, at en chef for det samlede forsvar — som der vist er enighed om er en nødvendighed i krig — allerede er udpeget i fredstid og da bliver indstillet på sin opgave. Skal man først til at udpege ham, når en eventuel lynkrig er over os, vil megen kostbar tid gå tabt, og der vil antagelig ikke være megen tid at give af. Ulemperne er faren for, at en mand, udgået fra et bestemt værn, skulle præge det samlede forsvar på en ensidig måde.

Udvalgets store flertal, alle medlemmer med undtagelse af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, har fundet, at fordelene er større end ulemperne, netop overfor den lynudfoldelse, en moderne krig er. Skal man da først til at drøfte, hvem der skal være chef, kan drøftelserne let blive uden interesse. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens synspunkt har fundet udtryk i en særudtalelse.

Samtidig med at det store flertal har anset udnævnelsen af en forsvarschef i fredstid for en nødvendighed, har der også været enighed om, at denne forsvarschef ikke må blive til det, som man har kaldt et jerntæppe mellem den parlamentariske minister og de tre værns chefer. Flertallet har heller ikke med lovforslagets nuværende affattelse næret nogen frygt af den art.

Der står i § 6, at forsvarschefen skal holde forsvarsministeren underrettet om arbejdet i forsvarsstyrelsen. Deraf følger også, at forsvarschefen er forpligtet til at underrette forsvarsministeren, hvis et medlem af forsvarsstyrelsen på et betydningsfuldt punkt har en mening, der afviger fra forsvarschefens egen. Ellers ville det i hvert fald være en dårlig orientering, han gav sin minister. Der har imidlertid været udtrykt ængstelse på dette punkt, og flertallet kan da ikke have noget imod en yderligere klarlæggelse, således at også den sidste tvivl er forvundet. Resultatet er derfor blevet ændringsforslag nr. 2 til § 6. Her slås forsvarsstyrelsens medlemmers ret til at forlange deres even-